

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Susana Natividad Martínez Álvarez

Strona pozwana: Consejería de Presidencia, Justicia e Igualdad del Principado de Asturias

Pytania prejudycjalne

Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy w związku z art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej powinien być interpretowany w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisowi krajowemu (takiemu jak art. 502 ust. 4 ustawy organicznej o władzy sądowniczej 6/1985 z dnia 1 lipca 1985 r.), który stanowi, iż w przypadku zaistnienia czasowej niezdolności do pracy w trakcie rozpoczętego już urlopu wypoczynkowego, korzystanie z urlopu wypoczynkowego można uznać za przerwane jedynie w sytuacji, kiedy niezdolność do pracy wiąże się z hospitalizacją, a wyklucza pozostałe przypadki czasowej niezdolności do pracy, w odniesieniu do których nie przysługuje prawo do wykorzystania urlopu wypoczynkowego w późniejszym terminie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 299, s. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Niemcy) w dniu 2 maja 2011 r. — Georg Köck przeciwko Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

(Sprawa C-206/11)

(2011/C 226/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Georg Köck

Strona pozwana: Schutzverband gegen unlauteren Wettbewerb

Pytania prejudycjalne

Czy art. 3 ust. 1 i art. 5 ust. 5 dyrektywy 2005/29/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywa o nieuczciwych praktykach handlowych”) lub inne przepisy tej dyrektywy stoją na przeszkodzie obowiązywaniu uregulowania krajowego, zgodnie z którym zapowiedź wyprzedazy bez zgody właściwego organu administracji jest niedopuszczalna i w związku z tym powinna

być zakazana w postępowaniu sądowym bez konieczności badania przez sąd w tym postępowaniu wprowadzającego w błąd, agresywnego lub w inny sposób nieuczciwego charakteru tej praktyki handlowej?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 22.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo (Hiszpania) w dniu 9 maja 2011 r. — Jyske Bank Gibraltar Limited przeciwko Administración del Estado

(Sprawa C-212/11)

(2011/C 226/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo (Hiszpania).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Jyske Bank Gibraltar Limited

Strona pozwana: Administración del Estado

Pytanie prejudycjalne

Czy na podstawie art. 22 ust. 2 dyrektywy 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu⁽¹⁾ państwo członkowskie może wymagać, by informacje, jakich powinny udzielać instytucje kredytowe, które działają na jego obszarze, nie posiadając stałego zakładu, były przekazywane bezwzględnie i bezpośrednio jego własnym organom odpowiedzialnym za zapobieganie praniu brudnych pieniędzy, czy też przeciwnie, żądanie udzielenia informacji powinno być skierowane do jednostki analityki finansowej tego państwa członkowskiego, na którego obszarze mieści się wezwana instytucja kredytowa?

⁽¹⁾ Dz.U. L 309, s. 15.

Skarga wniesiona w dniu 10 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-216/11)

(2011/C 226/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: W. Mölls i O. Beynet, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że stosując kryterium wyłącznie ilościowe dla dokonania oceny handlowego charakteru przechowywanego przez osoby prywatne tytoniu pochodzącego z innego państwa członkowskiego, stosując to kryterium w odniesieniu do pojedynczego pojazdu (a nie osoby), a w sposób ogólny w odniesieniu do ogółu wyrobów tytoniowych uniemożliwiając po prostu przywóz przez osoby prywatne wyrobów tytoniowych pochodzących z innego państwa członkowskiego, jeżeli ich ilość przekracza dwa kilogramy w przypadku pojedynczego pojazdu, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r.⁽¹⁾, a w szczególności na mocy art. 8 i 9 tej dyrektywy oraz art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

— obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszej kolejności, Komisja zarzuca pozwanej stosowanie kryterium wyłącznie ilościowego w celu ustalenia występowania wykroczenia, podczas gdy wartości wskazane w art. 9 ust. 2 ww. dyrektywy 92/12 (i w art. 32 ust. 3 dyrektywy 2008/118⁽²⁾) mają charakter wyłącznie orientacyjny i w żadnym razie nie mogą stanowić jedyne elementu uwzględnianego w celu ustalenia, czy tytoń jest rzeczywiście przechowywany dla celów handlowych lub na użytek własny osoby, która go przewozi.

Ponadto Komisja zauważa, że wartości 1 i 2 kg określone w art. 575 G i H ogólnego kodeksu podatkowego obowiązują wobec ogółu przechowywanych wyrobów tytoniowych (papierosów, tytoniu, cygar, etc.), podczas gdy wartości określone w dyrektywach mają charakter orientacyjny i kumulatywny, ustalony dla każdego rodzaju wyrobów tytoniowych.

Skarżąca podnosi również, że francuskie przepisy ustanawiają limity w odniesieniu do pojazdu a nie osoby, co powoduje po prostu kumulację przewożonych ilości w tym samym pojeździe niezależnie od liczby znajdujących się w nim osób.

W drugiej kolejności, skarżąca powołuje się na naruszenie art. 34 TFUE w zakresie w jakim przepisy krajowe uniemożliwiają przywóz określonych ilości wyrobów tytoniowych do Francji z innego państwa członkowskiego, także jeśli są one przechowywane dla potrzeb własnych zainteresowanego. Przepisy te stanowią zatem „środki o równoważnym skutku z ograniczeniami ilościowymi w przywozie”, gdyż ich celem lub skutkiem jest mniej korzystne traktowanie produktów pochodzących z innych państw członkowskich.

Komisja odrzuca, w trzeciej kolejności, uzasadnienie przedstawione przez skarżącą dotyczące w szczególności braku harmonizacji systemów podatkowych na poziomie europejskim a

także konieczności zagwarantowania celu obejmującego ochronę zdrowia publicznego poprzez wzmocnienie walki z nadużywaniem tytoniu.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz.U. L 76, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylająca dyrektywę 92/12/EWG (Dz.U. 2009, L 9, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Haarlem (Niderlandy) w dniu 16 maja 2011 r. — DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

(Sprawa C-227/11)

(2011/C 226/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank Haarlem

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: DHL Danzas Air & Ocean (Netherlands) BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane West, kantoor Hoofddorp Saturnusstraat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy aktywne analizatory sieci [typu J6801B] należy zaklasyfikować do pozycji 9030 40 czy do pozycji 9031 80?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji (WE) nr 129/2005⁽¹⁾ z dnia 20 stycznia 2005 r. [...] jest nieważne w zakresie, w jakim Komisja błędnie umieściła wspomniane w pkt 3 i 4 analizatory sieci pod pozycją 9031 80 39 zamiast pod pozycją 9030 40?

⁽¹⁾ Rozporządzenie dotyczące klasyfikacji niektórych towarów w Nomenklaturze Scalonej oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 955/98 (Dz.U. L 25, s. 37)

Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2011 r. — Republika Francuska przeciwko Parlamentowi Europejskiemu

(Sprawa C-237/11)

(2011/C 226/24)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: E. Belliard, G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Parlament Europejski